

BESTEMMELSER OM VERNSKOG

Feil! Bokmerke er ikke definert.

I

RØROS KOMMUNE

1.0. LOVGRUNNLAG

Lovgrunnlaget og hva som forstås som vernskog fremgår av §§ 32 og 33 i «Lov av 21 mai 1965 om skogbruk og skogvern (skogbruksloven)»:

1.1 Hva loven forstås med vernskog og hvordan denne skal avgrenses (§32)

Departementet¹⁾ kan bestemme at skog - eller visse arter av skog - skal anses som vernskog når den skjønnes å tjene til vern mot skred og ras elvebrudd, skadeflom, sandflukt eller lignende eller er til særlig vern for annen skog, dyrket jord eller bebyggelse. Det samme gjelder skog som på grunn av sin beliggenhet opp mot fjellet, ut mot havet eller høyt mot nord har så vanskelige foryngelsesforhold eller så liten veksterlighet at den kan ødelegges ved mishandling eller feilaktig hogst.

Departementet utarbeider forslag til grenser etter at skogoppsynet og fylkeslandbruksstyret har uttalt seg om hvordan grensene bør bestemmes. Departementets forslag sendes kommunestyret selv til uttalelse. Går de foreslåtte grenser gjennom flere kommuner, skal saken forelegges for kommunestyrene i de kommuner som berøres. Vedkommende kommunestyre(r) skal legge forslaget ut til offentlig ettersyn i minst 4 uker etter at det er kunngjort på den måte som er vanlig for kommunale saker. Forslaget sendes deretter med kommunestyrets uttalelse til departementet, som treffer endelig avgjørelse om grensene.

Grensene skal - om det finnes nødvendig - avmerkes i marken²⁾. Utgiftene med avmerking som er påbudt av departementet bæres av staten med $\frac{3}{4}$ og av vedkommende kommune med $\frac{1}{4}$.

Bekreftet avskrift av til enhver tid gjeldende bestemmelser om vernskoggrenser skal ligge tilgjengelig hos vedkommende lensmann og ordfører.

¹⁾ I.h.t. «Forskrift om delegasjon av myndighet m.v. til fylkeslandbruksstyret og kommunen og om intern arbeidsdeling mellom fylkeslandbruksstyret og fylkesmannen etter lov om skogbruk og skogvern av 21. mai 1965» er departementets myndighet etter § 32 1., 2., og 3. ledd delegert til fylkeslandbruksstyret.

²⁾ Fylkeslandbruksstyret finner at det med dagens kartgrunnlag og foreliggende bestemmelser ikke vil være behov for konkret avmerking av vernskoggrensene i marka, og at grensene avmerket på kart vil være tilstrekkelig grunnlag.

Det framgår tydelig at lovens hovedintensjon er å gi bestemmelser for å ivareta det biologiske produksjonsgrunnlaget. Samtidig vil vernskogen inneha miljøkvaliteter som det må tas hensyn til ved skjøtsel og drift. Hovedformålet med vernskoggrenser er å synliggjøre en *aktsomhetsgrense* for skjøtsel og drift av klimautsatt skog. Gjennom formuleringene er det også lagt opp til en tilpasning til lokale forhold.

1.2 Regler for avvirkning (§ 33)

Feil! Ukjent bryterargument.

Når ikke skogoppsynet har fastsatt noe annet skal all hogst i vernskog unntatt hogst av ved til husbehov, på forhånd meldes til skogoppsynet innen en fastsatt frist. Det som skal hogges må på forhånd være blinket av skogoppsynet eller av person som skogoppsynet godkjenner¹⁾.

Før friske trær kreves utblinket til husbehov, plikter skogeieren å nytte tørre (døde), vindfelte eller på annen måte skadde trær samt topp og avfall som er brukbart til formålet. Det samme gjelder for den som har bruksrett til husbehov.

Barhogst og lauvhogst må bare foretas på trær som skal avvirkes innen ett år. Skogoppsynet kan gjøre unntak for denne bestemmelsen.

Forøvrig gjelder bestemmelsene i kapittel III for vernskog så langt de passer.

¹⁾ Skogbrukslovens § 33 bestemmer at det som hogges i vernskogen på forhånd skal være blinket av skogoppsynet eller en person som skogoppsynet godkjenner. I dagens skogbruk oppfattes ikke uttrykket "blinking" bare som det å sette et merke på hvert enkelt tre som skal ut. Utvisning av hogstflater e.l. faller også inn under begrepet, og kravet som stilles til "blinkingen" er at denne foregår i samsvar med lovens intensjoner og i samsvar med de lokale retningslinjer for skogsdrift i vernskogen. Skogeiers generelle blinkerett etter skogbruksloven gjelder ikke i vernskog. Blinkeretten er tillagt skogoppsynet. Med unntak av hogst av ved til husbehov, følger derfor meldeplikt for all hogst i vernskogen.

2.0. VERNSKOGBESTEMMELSER

2.1. Meldeplikt.

Med hjemmel i skoglovens § 33 innføres meldeplikt på all hogst i vernskogen. Unntatt bestemmelsen er hogst av ved til husbehov¹⁾.

Det overlates til fylkesmannen å fastsette nærmere unntak fra meldeplikten der forholdene tilsier det.

Fylkesmannen gis videre anledning til å gi nærmere bestemmelser om den praktiske behandlingen av meldepliktssaker.

Meldeplikten innebærer at skogeier må sende varsel om planer for hogst til kommunen v/skogbrukssjefen før hogst iverksettes. Tilbakemelding fra skogbrukssjefen skal foreligge før hogsten settes i gang. Tilbakemelding fra skogbrukssjefen har gyldighet i inntil 5 år.

¹⁾ Med ved til husbehov forstås i denne sammenhengen; «Ved til eget bruk knyttet til gårdens bygninger og eventuelle sæterhus. Vedhogst til salg for eiere av fritidshytter m.v regnes ikke som ved til husbehov».

2.2. Definisjoner - retningslinjer for skjøtsel og drift

Vernskogen jf. pkt 3.0 deles inn i 3 soner. Til disse knyttes spesielle bestemmelser til skjøtsel og drift:

Sone 1:

Sonen strekker seg fra skoggrensen - definert som «mindre enn 30 meters avstand mellom trær som er mer enn 3 meter høye» - ned til Økonomisk Kartverks skoggrense - definert som «minst 6 trær pr. dekar som når en høyde på 5 meter». *I denne sonen er det ikke tillatt med noen form for hogst eller uttak av virke ut over hogst av ved til husbehov. Anvisningen gjelder både bar- og lauvskog. Av miljømessige og klimatiske årsaker skal det alltid settes igjen en urørt sone mot snauffjellet og ut mot kysten, også i de tilfeller der den produktive skogen av topografiske eller jordbunnsmessige årsaker går helt opp til snauffjellet / ut mot kysten. I slike tilfeller skal bredden på den urørte sonen vurderes ut fra lokale forhold, men skal alltid som et minimum være 50 meter målt langs bakken fra det sted der den produktive skogen avsluttes mot fjellet eller ut mot kysten.*

Sone 2:

Sonen strekker seg fra Økonomisk Kartverks skoggrense - ned til grensen for produktiv skog - definert som «skog med 0,1 m³ i tilvekst pr dekar og år». *I denne sonen er det bare tillatt å hogge enkelttrær der ny foryngelse er sikret (eller når det finnes tilstrekkelig med utviklingsdyktige trær som kan overta plass og produksjon etter de trær som hogges). Anvisningen gjelder både bar- og lauvskog.*

Sone 3:

Sonen strekker seg fra grensen for produktiv skog ned til vernskoggrensen. *I denne sonen skal skogressursene utnytted og det skal drives et regulært skogbruk tilpasset de klimatiske forhold på voksestedet. Dette innebærer valg av ulike hogstmetoder f.eks. fjellskoghogst (definert som en kombinasjon mellom gjennomhogst og gruppehogst), flatehogst med planting, frørehogst og skjermrestillingshogst.*

Fjellskoghogst er mest aktuelt i de mest klimautsatte områder. Ved gjennomhogst stilles det nærmere krav til sjikta skog og et tilstrekkelig antall utviklingsdyktige trær.

Der flatehogst benyttes, må flatestørrelse begrenses og tilpasses de lokalklimatiske forhold på vokseplatsen. Utvidelse av flaten bør normalt ikke skje før foryngelsen når ca. 2 meters høyde.

All hogst i vernskogen skal være stedstilpasset klimaforholdene og skogforholdene. Gjenvekstmulighetene på stedet bestemmer hogstform. Hogst skal gjennomføres med tanke på å unngå temperaturfall og økt vindhastighet. Jo nærmere skoggrensen, dess mer dramatiske utslag vil et temperaturfall ha.

Tiltak i vernskogen skal være samordnet nødvendige hensyn til naturmiljø, kulturminner og friluftsliv.

Fylkesmannen kan utarbeide nærmere retningslinjer m.h.t. hogstformer i vernskog.

3.0. BESKRIVELSE AV VERNSKOGGRENSENE I RØROS KOMMUNE.

Feil! Ukjent bryterargument.

Fra fylkesgrensa på vestsida av Glåma følger vernskoggrensa Gammelvollveien som er i overensstemmelse med vernskoggrensa i Os kommune, og følger denne i sin helhet til Sundset bru. Følger så Glåma til Hånesveien. Følger Hånesveien til Øvre Håneset gård, og følger derfra kote 700 til fylkesgrensa. På sørvestsiden av Hådalen følger grensa opp langs Skistugguveien til veikryss for seterveien til Gripvollen og følger denne til setervollen. Herfra følger grensa kote 750 og følger denne til Korsjøveien. Herfra følges kote 740 til Rambergsbekken hvor grensa går ned til kote 700 og følger denne til Korsjøveien. Herfra går grensa i rett linje til Rytjønna, videre til øvre enden av Bukkbekktjønna og Harrbekktjønna. Herfra følger grensa til vassdraget i øvre Sellesdalstjønna. Deretter i rett linje over Lauvåsen og til Femunden. På Femundsåsen følger vernskoggrensa langs kote 740.

På nordøstsida av Hådalen legges grensa fra Skistugguveien langs Hådalsveien til Rye Østre, videre over Håelva langs Abborlokkbekken og opp til nye Gråbergsvæien. Følger så denne til Utsikten og herfra kote 740 til Merkesbekken ved Kåsa. Går her ned til kote 720 til Rismyra hvor grensa følger bekken ned til kote 680 fram til Fjelltjønnbekken og vinkler her rett øst langs Fjølburøstas eiendom, over Håneset og ut i Feragen.

På østsida av Feragssjøen følger grensa fra Storvika og følger veien nordvestover til Sandvikbekken. Følger så denne til kote 700 og langs denne til bekk sør for Øya. Følger bekken til kote 740. Følger så denne koten til grensa for landskapsverneområdet.

4.0. REGELVERKSFORVALTNING I VERNSKOGEN.

I tillegg til at skogbruksloven, forskrifter gitt i medhold av denne, og tilskuddsordningene også på vanlig måte gjelder vernskog, har flere av tilskuddsordningene særskilte bestemmelser knyttet til vernskogen. Dette gjelder også forskrift om planlegging og godkjenning av skogsveger og enkelte av skogbrukslovens bestemmelser.

Gjeldende bestemmelser av betydning for vernskog følger opplistet:

- *Forskrift om tilskott til skogbruksplanlegging*
- *Forskrift om tilskott til skogkultur og skogreisning*
- *Forskrift om tilskott til drift i vanskelig terreng*
- *Forskrift om planlegging og godkjenning av skogsveger*
- *Lov av 21. mai 1965 om skogbruk og skogvern (skogbruksloven), § 50*

Ved endring av forskrift vil forskriften være bestemmende for forvaltning av tilskottsordninger m.v. i vernskog.

5.0. SPEIELLE HENSYN TIL NATURMILJØ, KULTURMINNER OG FRILUFTSLIV

Miljøverdier står sentralt i forhold til forvaltning av skog. Ved revisjon av vernskoggrensene er det ressursvernet som er den sentrale utfordring. Samtidig er det en viktig utfordring å ta vare på skogens verdi og betydning i miljøsammenheng (naturmiljø, friluftsliv, kulturminner). Miljøhensyn må tilpasses de spesielle miljøverdier som finnes i hvert enkelt område. Det vil derfor innenfor kommunen være vanskelig å gi en detaljert oversikt over hva disse bør omfatte.

Hovedregelen vil være at det skal utvises normale flerbrukshensyn ved drift i vernskogen og at skoglige tiltak gjennomføres på en slik måte at biologiske mangfold sikres og utvikles.

Faunaverdier:

Faunainteressene er særlig knyttet til spesielle områder som vinteroppholdsområder, yngleområder, trekkruiter m.v. Ved skogbrukstiltak, først og fremst hogst og vegbygging, er det viktig å være kjent med slike forhold slik at det kan planlegges hensyn som:

Feil! Ukjent bryterargument.

- *gjensetting av viltkorridorer*
- *unngå aktivitet i spesielle perioder (yngleperioder, spillperioder)*
- *tilpasning av hogst til leikområder.*
- *ta spesielle hensyn til sårbare og trua arter.*

Vegetasjonsverdier:

Vegetasjonen i vernskogområdene befinner seg i nærheten av biologisk og klimatisk grenser for flere plantesamfunn. For plantesamfunn av slik art, må det utvises aktsomhet i forbindelse med hogst og foryngelse.

Kulturminner:

I vernskogen vil det i de fleste tilfeller finnes få men relativt uberørte kulturminner som det skal tas hensyn til. Funn av kulturminner bør innrapporteres til kulturminnemyndighetene.

Friluftsliv:

Vernskogområdene og fjellskogen er verdifull i friluftssammenheng. Ved skogsdrift i disse områder, må det tas hensyn, som i øvrige skogområder, slik at stier, løyper og viltbiotoper ikke ødelegges.

6.0. ANDRE BESTEMMELSER.

- Ved henvendelse til skogbrukssjefen vil skogeiere som har fått utlagt vernskoggrense på egen grunn, få inntegnet denne på kart i målestokk 1:5000. Skogeiere med skogbruksplan kan få tegnet inn grensa på plankartet.
- Landbruksdepartementet og fylkeslandbruksstyret kan gi utfyllende bestemmelser i medhold av skogbrukslovens vernskogbestemmelser og de spesielle vernskogbestemmelser for RØROS kommune.

7.0. KLAGEADGANG, STRAFF OG IKRAFTTREDELSE.

Klageadgang:

Vedtak truffet med hjemmel i disse bestemmelsene kan påklages i samsvar med skogbrukslovens § 14.

Straff:

Overtredelse av disse bestemmelsene kan straffes jf. skogbrukslovens straffebestemmelse § 52.

Ikrafttredelse:

Vernskogbestemmelsene for RØROS kommune trår i kraft 01.07.1995 i følge vedtak i Sør-Trøndelag fylkeslandbruksstyre 28.05.1995. Samtidig oppheves landbruksdepartementets vedtak av 16.03.1935 om at all skog i Glåmos, Brekken og Røros og Røros landsogn herreder, er utlagt som vernskog.

Feil! Ukjent bryterargument.